Quelle: https://manuscripta.at/?ID=236
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

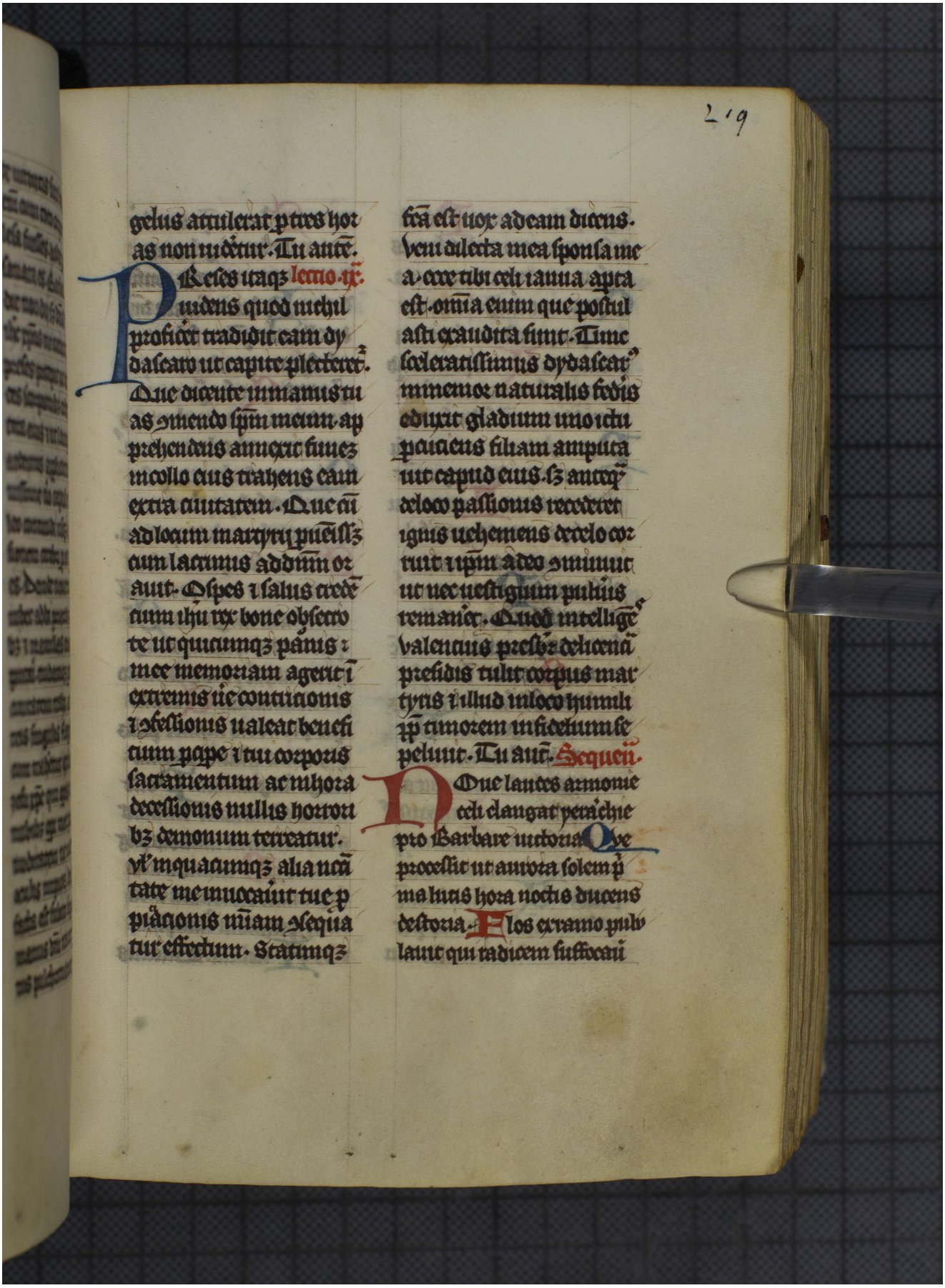

219

gelus attulerat p tres hor
as non nūctur. Tu autē.
Ecles itaq; lectio ix.
Prudens quod michol
proiecit tradidit eam dy
dalcaro ut capite plecteret.
Que dicente inmanis tu
as mucrone ſpūm meum ap
prehendens amplexat finez
in collo eius trahens eam
extra auitatem. Que cū
ad locum martyrij puenisſz
cum lacrimis ad dūm or
auit. O ſpes i ſalus credē
cium ihu xe bone obſecro
te ut quicumq; pānus:
nec memoriam agentī
extremis ūe contriconis
i confessionis uelcat benefi
cium pape i tui corporis
ſacramentum ac mihora
decessionis mee hostis
bz demonium terreatur.
Vbicumq; aliq; necā
tate me inuocauit tue p
piacionis mīam ſequa
tur effectum. Statimq;
ſcā est uox ad eam dicens.
Veni dilecta mea ſponſa me
a. ecce tibi celi ianua apta
est. omnia enim que postul
asti exaudita sunt. Tunc
sceleratissimus dydascal⁹
immemor naturalis sedis
eduxit gladium uno ictu
puniens filiam amputa
uit caput eius. Et antequ⁹
de loco passionis recederet
ignis uehemens de celo cor
ruit ut ipm ad eo consumeret
ut nec uestigium pulueris
remaneret. Quod intelligē
ualentes presbr de licentia
prelidis tulit corpus mar
tyris i illud in loco humili
p timorem infidelium se
pelliuit. Tu aut. Sequen.
Que laudes armonie
celi claugat per aethe
pro barbare uictoria. Ave
procellit ut aurora solem p
ma luias hora nocte ducens
de tenebris. Hos errantes pul
lantes qui radicem suffocati